

ACORD

del Govern pel qual es declara la cultura bé essencial.

La Declaració universal dels drets humans estableix que tota persona, com a membre de la societat, té dret a obtenir la satisfacció dels drets culturals indispensables per a la seva dignitat i el lliure desenvolupament de la seva personalitat. També reconeix a tota persona el dret a participar lliurement en la vida cultural de la comunitat i a gaudir de les arts;

Inspirant-se en la Declaració universal, s'han signat diverses declaracions i normes internacionals vinculants per als estats entre les quals el Pacte Internacional de Drets Econòmics, Socials i Culturals. Aquest Pacte reconeix el dret de tota persona a participar en la vida cultural i disposa que els drets culturals són part integrant dels drets humans i, per tant, són universals, indivisibles i interdependents. La seva promoció i respecte adequats són essencials per a mantenir la dignitat humana i per a la interacció social positiva dels individus i comunitats en un món caracteritzat per la diversitat i la pluralitat cultural.

La UNESCO ha impulsat també diferents instruments internacionals en la matèria, com la Declaració sobre Diversitat Cultural i el Conveni sobre la Protecció i la Promoció de la Diversitat de les Expressions Culturals.

D'acord amb l'anomenada Declaració de Friburg sobre els drets culturals, aquests són expressió i exigència de la dignitat humana: es tenen pel sol fet d'existir com a persona.

Els marcs constitucionals europeus també contenen nombroses referències a la cultura, en reconeixen el paper fonamental i imposen als poders públics l'obligació de promoure i tutelar l'accés a la cultura, a la qual tothom té dret;

L'Estatut d'autonomia de Catalunya disposa, a l'article 22, que totes les persones tenen dret a accedir en condicions d'igualtat a la cultura i al desenvolupament de llurs capacitats creatives individuals i col·lectives; a l'article 44, que els poders públics han d'emprendre les accions necessàries per a facilitar a totes les persones l'accés a la cultura, als béns i als serveis culturals i al patrimoni cultural, arqueològic, històric, industrial i artístic de Catalunya i, a l'article 37.3, que la regulació essencial i el desenvolupament directe dels drets i deures en l'àmbit cultural s'han de fer per llei del Parlament;

Els drets culturals poden exercir-se individualment, en associació amb altres persones o dins d'una comunitat o grup. Constitueixen, doncs, una part essencial per a l'harmonia social i estan estretament relacionats amb els drets a l'educació i a la llibertat de pensament i de consciència.

La cultura forma part de l'essència de l'existir com a poble. El tret definidor del nostre país, conformat per les persones i el territori, troba sentit en l'existència d'una llengua, història i cultures pròpies i comunes. La manifestació concreta d'aquesta essencialitat s'evidencia tant en la riquesa patrimonial, material i immaterial, com la riquesa associativa i, molt especialment, en el teixit empresarial vinculat a la cultura i a la creativitat, veritables eixos de la pervivència cultural. Així, sense cultura no existeix la nació.

La situació excepcional de pandèmia mundial que ha provocat la Covid 19, especialment durant el temps de confinament i de limitacions de la mobilitat, ha fet evident que la cultura i les seves expressions han estat fonamentals per poder afrontar les situacions d'aïllament de les persones. I a la vegada, s'ha constatat que la cultura esdevenia un bé essencial també per

interconnectar-nos entre les persones podent compartir emocions, formació i, en definitiva, vinculant a cadascuna de les persones en el conjunt de la nostra societat. La indústria cultural, la creativitat dels artistes, la lectura, les visites virtuals a museus i col·leccions i tantes altres manifestacions artístiques que s'han produït durant aquests mesos excepcionals, han posat en evidència l'essencialitat de la cultura i han estat una eina d'acompanyament imprescindible.

Per altra banda, els efectes de la Covid 19 han obligat a establir limitacions a la circulació de les persones per evitar la propagació del virus. Aquestes mesures restrictives han tingut un impacte econòmic especialment significatiu en el sector cultural, que ha vist paralitzada durant mesos la seva activitat, amb una represa encara molt limitada, tot i que progressiva, per garantir la seguretat i salut de les persones. Aquestes limitacions han impedit a les persones l'accés a moltes de les manifestacions culturals necessàries per al seu desenvolupament integral des del punt de vista social, humà i cultural. És, doncs, en moments com l'actual, quan cal vetllar més fermament perquè es garanteixi l'accés a la cultura per part de la ciutadania, així com el dret de tots els agents culturals, especialment al sector creatiu, per recuperar la seva activitat.

Aquest Acord ha de servir com a punt de partida per elaborar el marc normatiu que garanteixi i reguli l'accés a la cultura i els drets culturals de la ciutadania, que permeti accelerar la represa dels diversos sectors culturals i que doni resposta a les necessitats de les persones professionals i dels esmentats sectors, dignificant tant els perceptors com els emissors de la cultura.

Per aquest motiu, es fa necessari declarar la cultura com a bé essencial per al desenvolupament integral de la personalitat individual i col·lectiva, que, sense perjudici d'altres drets, cal preservar i fomentar.

A proposta de la consellera de Cultura, el Govern

Acorda:

Declarar que la cultura constitueix un bé essencial per al desenvolupament integral de la personalitat individual i col·lectiva.